

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **dl.L** înregistrată
la Administrația Finanțelor Publice a

Obiectul contestației îl constituie „Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009” nr., emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului , prin care s-a stabilit o diferență de impozit anual de regularizat în plus în suma de lei.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată **dl. L** solicită anularea „Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009,, nr., considerând-o nelegală și netemeinică.

Contestatorul menționează faptul că, acordă asistență juridică la CAR și altor instituții, în baza unei convenții civile, încheiate conform art.52 din Codul Fiscal și art.942 și următoarele din Codul Civil, având ca obiect recuperarea a două imobile preluate abuziv de Stat.

Totodată, dl. L arată că, la încheierea convenției civile, părțile au negociat plata lunară a unei indemnizații în sumă de lei, întocmindu-se în fiecare lună un stat de plată, de acordare a acestei indemnizații, prin care s-a reținut un impozit în cotă de 10 %, conform art.52 alin.(2) din Codul Fiscal.

Contestatorul susține că potrivit art.52 alin.(1) lit.d) și alin.(2) lit d) din Codul Fiscal convențiile civile încheiate în baza articolelor mai sus precizate, se impozitează cu o cotă de impunere de 10 % prin reținerea la sursă, care mai apoi se virează la bugetul statului și nu se impune ca indemnizația primită să fie impozitată cu cota unică de 16%, potrivit prevederilor art.43 alin.(1) din Codul Fiscal.

Dl. L arată că, în conformitate cu prevederile Titlului III, Cap. II din Codul Fiscal sunt cuprinse printre alte activități și convențiile civile (art.52) care au stabilite cote de impozitare diferite față de cota unică de impozitare de 16%, prevederi care au caracter imperativ și nu pot fi eludate.

Astfel, contestatorul susține că, cota de impozit de 10 % care i-a fost reținută este corectă și legală, iar cu cota de 16 % se impozitează celelalte convenții civile, altele decât cele încheiate conform Codului Civil și prevăzute în Titlul III Cap.II din Codul Fiscal. De asemenea, menționează că, în conformitate cu prevederile art.78 alin.(1) lit.e) din Codul Fiscal, convențiile civile altele decât cele reglementat de art.52 alin.(1) lit.d) din Codul Fiscal, se impozitează cu o cotă de 16%.

Dl. L susține că la convențiile civile (art.78) impozitul anual se stabilește de organul fiscal și se achită de contribuabil la acest organ, în rate trimestriale, iar la sfârșitul anului fiscal, impozitul se recalculează în funcție de venitul anual obținut.

II. Prin „Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009” nr., organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului pentru veniturile realizate (convenție civilă) de dl. L, în baza Declarației privind veniturile realizate pe anul 2009 înregistrată sub nr. și a prevederilor art.67 și art.84 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit impozitul pe venitul net anual impozabil datorat în sumă de lei. Plățile anticipate de impozit pe venit efectuate prin reținere la sursă în cursul anului 2009 fiind în sumă de lei, a rezultat o diferență de impozit anual de regularizat în plus în sumă de.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă dl. L datorează diferența de impozit pe venit anual de regularizat în plus în sumă de lei, în condițiile în care pentru veniturile din activitatea desfășurată în baza convenției civile încheiată conform Codului civil, a efectuat în cursul anului 2009 plăți anticipate de impozit pe venit, prin reținere la sursă, calculat prin aplicarea cotei de 10% la venitul brut, virat lunar la bugetul de stat, iar organele fiscale pe baza declarației privind veniturile realizate pe anul 2009, au calculat impozitul pe venitul net anual impozabil datorat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil din anul respectiv.

În fapt, dl. L a realizat în anul 2009 venituri din activitatea desfășurată în baza unei convenții civile de prestări servicii juridice și a depus la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului, Declarația privind veniturile realizate pe anul 2009 înregistrată sub nr., din care a rezultat că pentru serviciile prestate, acesta a primit suma brută de lei, la care s-a calculat, reținut și virat un impozit reținut la sursă în sumă de lei, prin aplicarea cotei de 10% la venitul brut.

Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului, în baza Declarației privind veniturile realizate pe anul 2009, depusă de contestator și înregistrată sub nr. și în baza prevederilor art.67 și art.84 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au emis „Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009” nr., stabilind un impozit pe venitul anual impozabil în sumă de lei. Plățile anticipate de impozit pe venit efectuate prin reținerea la sursă în timpul anului 2009 au fost în sumă de lei, rezultând o diferență de impozit anual de regularizat stabilită în plus, în sumă de

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art. 52

“(1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite: [...]

d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele menționate la art. 78, alin.(1), lit. e); [...]

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin.(1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit.f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV*).

De asemenea potrivit prevederilor art.83 alin.(1), art.84 alin.(1) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

Art. 83

“(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole determinate în sistem real au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere. “

Art. 84

“(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepția prevederilor art. 67, alin.(3) lit. a).

[...]

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.“

Se reține că plătitorii de venituri obținute de contribuabili, în baza convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, au obligația de a efectua în cursul anului plăți anticipate de impozit pe venit, prin reținere la sursă, calculat prin aplicarea unei cote de 10% la venitul brut, iar contribuabilii au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

În baza declarației privind venitul realizat, organele fiscale calculează impozitul pentru venitul net anual impozabil datorat, prin aplicarea cotei de impunere de 16 % asupra venitului net anual impozabil din anul fiscal respectiv și

stabilesc prin decizie de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice, diferența de impozit anual de regularizat.

Având în vedere documentele depuse de contestator, respectiv declarația privind veniturile realizate pentru anul 2009, din care rezultă că a fost reținut un impozit de 10 %, iar organul fiscal a procedat la determinarea impozitului pe venitul anual, întocmind în acest sens „Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009,, nr.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că „Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009,, nr., emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului, prin care s-a stabilit diferența de impozit anual de regularizat în plus (de plată) în sumă de lei a fost corect întocmită, fapt pentru care contestația **dl. L** urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la afirmația contestatorului potrivit căreia “cu o cotă de 16% se pot impozita celelalte convenții civile, altele decât cele încheiate conform Codului Civil și prevăzute în Titlul III, Cap.II din Codul Fiscal”, acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât **pentru veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor civile**, încheiate potrivit Codului civil, în conformitate cu prevederile art.52, alin.(1) lit.d), alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **se datorează în cursul anului, plăți anticipate cu titlu de impozit prin reținere la sursă, în cotă de 10%**, aplicabilă la venitul brut, care se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, iar în conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe venitul net anual impozabil datorat este calculat de organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate **prin aplicarea cotei de 16% asupra veniturii net anual impozabil din anul fiscal respectiv, impozitul fiind final.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.52 alin.(1), lit.d), alin.(2) lit.a), alin.(3), art.83 alin.(1), art.84, alin.(1), alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările și art.216, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **dl. L**, împotriva „Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2009” nr. emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului prin care au stabilit diferența de impozit anual de regularizat în plus în sumă de **lei**.